

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลวิชิต และตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอคุลยเคช มีพระบรมราชโองการโปรคเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลวิชิต และตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เพื่อสร้างและขยายถนนตามโครงการผังเมืองรวมเกาะภูเก็ต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๑๐ อันเป็น พระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒៩ ประกอบกับมาตรา ๔៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลวิชิต และตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๔๘" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ที่ดินที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสร้างและ ขยายถนนสาย ก ๓ และสาย ข ตามโครงการผังเมืองรวมเกาะภูเก็ต

มาตรา ๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

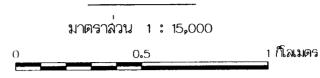
มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่ตำบลวิชิต และตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต มีส่วนแคบที่สุดหนึ่งร้อยเมตร และส่วนกว้างที่สุดหกร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

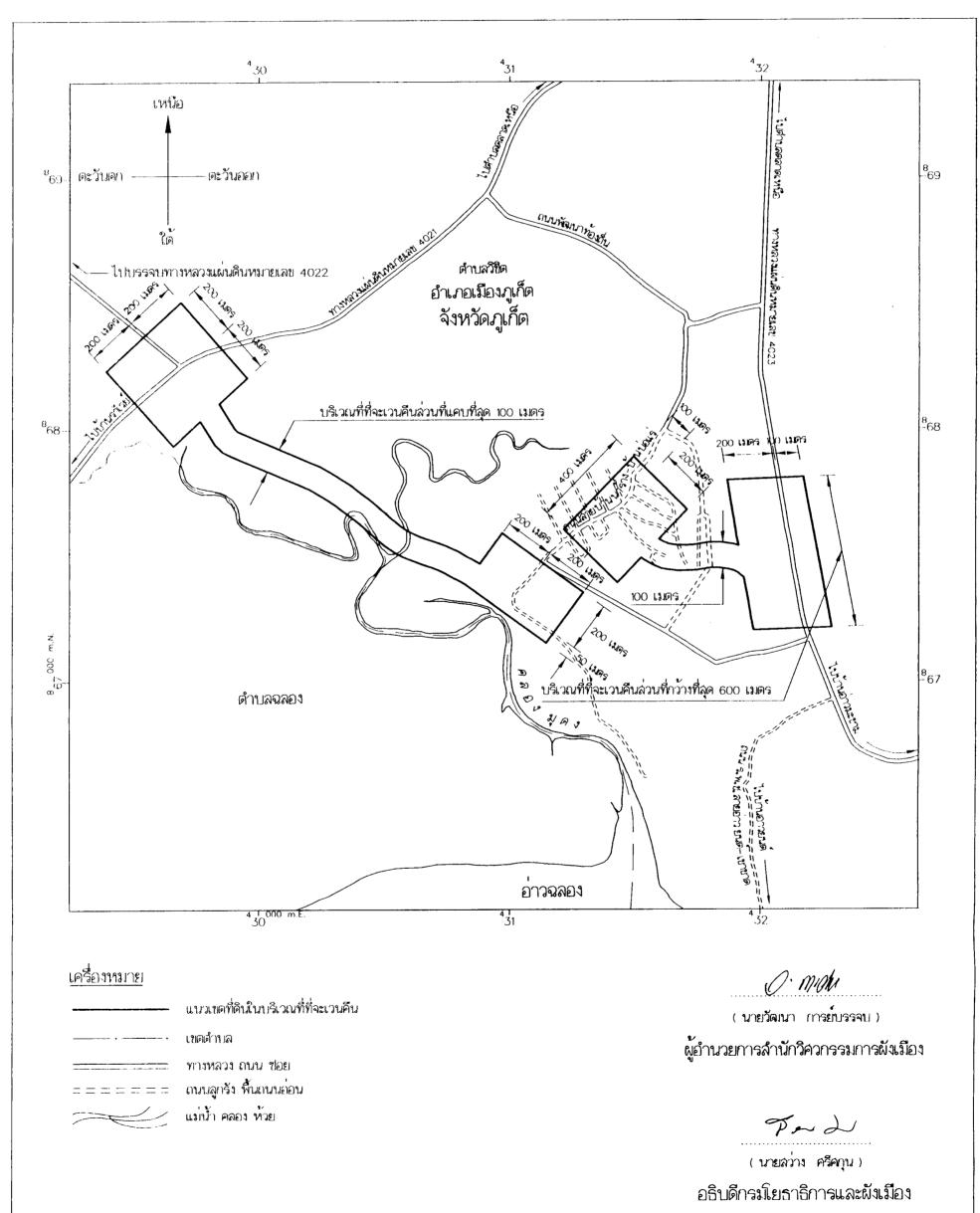
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลวิชิต และตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

พ.ค. 2548

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องสร้างและขยาย ถนน สาย ก ๓ และสาย ข ตามโครงการผังเมืองรวมเกาะภูเก็ต ในท้องที่ตำบลวิชิต และตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เพื่ออำนวยความสะควกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่ง อันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้ สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนได้สองปี จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้